

ДЗЮБЕНКО Ю. М.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри соціальних теорій

ТЕНДЕНЦІЇ ТА ЗАГРОЗИ РОЗВИТКУ ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ В КРАЇНАХ ПСЄ

Користуючись Індексом демократії слід відзначити, що темп глобальної демократизації прискорився після початку її так званої «третьої хвилі» в 1974, і особливо після падіння Берлінської стіни в 1989 році. Протягом 1970-х і 1980-х, більше ніж 30 країн перейшли від прихильника жорсткої руки до демократичних політичних систем. В останні роки хвиля пост 1970-х демократизації сповільнилася або, в разі деяких країн, повністю змінена. Відповідно до вимірювання системи Economist Intelligence Unit половина населення в світі тепер живе в демократії деякого виду. Однак в останні роки, спостерігається практика повернення до авторитарного режиму.

Падіння Берлінської стіни і крах комунізму в колишньому Радянському Союзі і Східній Європі в кінці 1990-х — і подальшого безладу і відступу лівих рухів національного визволення в третьому світі — примусили багатьох вітати тріумф Західної ліберальної демократії.

Однак той очевидний тріумф приховав проблеми і слабкі місця з функціонуванням демократії в Західному світі, який був менш очевидним в період надпотужної конкуренції під час холодної війни.

У 1994 британський академік, Джон Грей, стверджував, що ідея посткомуністичних суспільств, яка гладко об'єднуються в Західний капіталістичний світоустрій, була міражем. Його аргумент полягав у тому, що західні держави, чия законність, отримана в значній мірі з холодної війни і існування комуністичного ворога, були значно ослаблені радянським крахом.

Політичні події в Східній і в Західній Європі за ці два десятиліття з тих пір в основному підтвердили тезу професора Грея. Укорінена політична хвороба в Центральній-східній Європі привела до розчарування. До 2015 року деякі країни Східної Європи в Індексі Демократії, починаючи з 2006 року зазнали регресу. Тим часом, на розвиненому Заході, зниження участі в політичному житті, слабкі сторони в функціонуванні уряду і обмеження на громадянські свободи мають корозійний ефект на деякі укорінені демократичні держави. США і Західна Америка Якщо говорити про Латинську Америку то в силу того, що політична культура не підвищується, громадянське суспільство не бере участі у політичному житті, корупція підвищується розвиток демократичних основ знаходиться в «замороженому стані».

Здавалося, що Арабська весна, яка почалася в кінці 2010, могла б оголосити період політичного перетворення, аналогічного цьому в

Східній Європі в 1990-х. Однак лише Туніс намагався здійснити перехід до демократичного режиму. Єгипет повернувся до авторитарного правління, в той час як численні країни в регіоні, особливо Лівія і Сирія, спустилися в криваву громадянську війну.

Азія була найуспішнішим регіоном демократизації протягом 2006–2015 рр. Однак Азія НЕ невразлива для проблем, які властиві для західних демократичних держав, оскільки приклади Японії і Південної Кореї ілюструють; обидва потрапили в «некоректні демократичні держави» категорія в 2015. Порівняно з 2014 роком у 2015 році замість 11 держав до держав, які характеризуються авторитарними тенденціями стало — 17.

У 2015 популярна зворотна реакція проти корупції набрала темп в Латинській Америці — де злочинність, насильство і торгівля наркотиками, а також корупція, негативно вплинула на демократію — приведення до розслідувань і арештів на вищих рівнях уряду і бізнесу в країнах, таких як Бразилія і Гватемала.

Тому, перш за все, вкрай важливо, щоб країни з демократичними основами могли забезпечити максимальну підтримку для розвитку сильної демократії. Вкорінені авторитарні режими Євразії невинно попереджають своїх людей, що політичні зміни на прикладі Євромайдану можуть закінчитися тільки хаосом, насильством і бідністю. Україна, яка здатна процвітати економічно, розробляючи інститути і практики на основі прозорості та підзвітності, зробить більше для формування відносин в регіоні.

З огляду на характер зовнішньої загрози, кожна держава також повинна зробити кращу роботу по дотриманню демократичних стандартів всередині Європи. Але щоб зберегти свою силу і єдність, слід наполягати на прозорості в бізнесі і політиці, забезпечити проведення вільних і справедливих виборів, і рішуче захищати свободу ЗМІ в межах своїх кордонів.

ШАНЮК Є. О.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри соціальних теорій

АНТИГЛОБАЛІСТСЬКИЙ РУХ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ОСОБЛИВОСТІ

В епоху розвитку інформаційних мереж та утвердження глобалізації як загальноприйнятого явища, життя людей та доля багатьох держав ризикують бути вирішеними за допомогою вибору однієї кнопки. Адже події останніх століть підтверджують появу на світовій арені ще одного різновиду зброї — інформаційної. Та на противагу глобальним